

Medlem fra Skern havde fremdraget det, vilde jeg selv have gjort det, man skal nemlig tage om saadanne Spørgsmaal uden nogen som helst Sky. Jeg tror, det er rigtigt, at denne Anskuelse eksisterer, og jeg tror, det er gavnligt, hvis man fra denne Talerstol siger, at det er uberettiget, at den eksisterer, thi den er uberettiget. Jeg har sagt Gang paa Gang under Behandlingen af de ekstraordinære Arbejdsløsheds-kasseløve — og jeg fastholder —, at der er ingen, der har større Interesse i, at Misbrugene bliver afdækket og standset end Arbejdsløsheds-kassernes Ledelser, og bag disse Ledelser staar jo Fagforbundene. Det er ikke noget, jeg i dette Øjeblik siger for at klare mig ud af en Situation, men noget, jeg siger efter at have spurgt mig for hos kompetente og kyndige Folk —, at ifald der virkelig skulde blive forsøgt Boycotning paa Grundlag af, at en arbejdsuvillig har nægtet at modtage passende tilbudt Arbejde, vil saadanne Boycottere imod sig ikke blot finde Lovgivningsmagten og den offentlige Mening, men ogsaa Arbejdsløsheds-kassernes Ledelser og de Fagforbund, som staar bag ved dem. Saaledes er Forholdene, og naar det forholder sig saaledes, er det kun gavnligt, at det kommer frem, at en saadan Ængstelse eksisterer, og jeg haaber ikke og venter ikke — jeg er fuldkommen overtydet derom —, at der vil blive nogen Modsigelse fra nogen kompetent Side imod det, jeg her har sagt.

Til det ærede Medlem fra Skern vil jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning, som jeg ikke er ganske sikker paa, der er Anledning til, men det er dog bedre at sige det, hvis der ikke skulde være Anledning til det, end at undlade det, hvis der skulde være Anledning til det. Blandt de Grunde, det ærede Medlem fremsatte for sin Anskuelse om, at den Repræsentation, som i Øjeblikket kunde tænkes at blive anvendt af den højtærede Indenrigsminister til Revision af Loven, ikke var fuldkommen fyldestgørende, var der den, at i Arbejdsløsheds-kasseledelserne, i Arbejdsløsheds-nævnet, Overledelsen fandtes der ingen Arbejdsgiver. Jeg er ikke sikker paa, det er det, det ærede Medlem mente, men ifald det var det, vil jeg sige, at det bør der heller ikke være. Folketinget har ganske afgjort ønsket, at Arbejdsløsheds-kasserne ikke skal ledes paritetisk, men at der i Ledelsen skal sidde en Statsmedsmand ved Siden af Repræsentation for Arbejdsløsheds-kasserne, hvis Medlemmer er de, der

ved Siden af det offentlige Bidrag er de eneste bidragydende, og eftersom altsaa denne Ledelse ikke er paritetisk, finder jeg, det er rigtigt, at der i Overledelsen, i Arbejdsløsheds-nævnet, ikke findes Repræsentanter for andre end det offentlige og Arbejdsløsheds-kasserne. Noget andet er, som den højtærede Indenrigsminister ogsaa har indrømmet overfor det ærede Medlem, at der ved Forberedelsen af denne Revision — en Revision, som i Parentes bemærket jo ene og alene angaar de ekstraordinære Bidrag og ikke Arbejdsløsheds-kasseinstitutionen — bør tages et andet og mere alsidigt Hensyn end det, som Arbejdsløsheds-nævnet alene repræsenterer. Deri er jeg enig med det ærede Medlem fra Skern, og det har den højtærede Minister ogsaa indrømmet. Den højtærede Minister mener dertil at kunne anvende det ved Siden af eller maaske endogsaa over Arbejdsansvinningsdirektøren anbragte Tilsynsraad, i hvilket ogsaa Arbejdsgivere — og med Rette — har Sæde. Det ærede Medlem var ængstelig for, at et saadant Samarbejde muligvis kunde være vanskeligt at etablere — der har været talt en Del om manglende Samarbejde. Det vil være den højtærede Indenrigsministers Sag at sikre dette Samarbejde og at ordne det praktisk paa en saadan Maade, at det virkelig giver den samlede og alsidige Forberedelse og Bedømmelse. I saa Henseende synes jeg, den højtærede Indenrigsminister har givet ethvert Løfte, som kan forventes. Min Stilling er den samme som i Forgaars: jeg gaar ikke imod Tanken om et særligt Udvalg, men i alt Fald saa længe der ikke er givet andre og stærkere Grunde, vil jeg først i Udvalget drøfte med det ærede Medlem, hvorledes vi skal stille os dertil.

Endnu har jeg kun en enkelt Ting at bemærke. Modstanden imod, at dette Lovforslag gaar igennem uændret, er egentlig kun rejst fra det konservative Partis Side, og jeg tør maaske sige: ikke meget stærkt. Det er mit Haab, at vi indenfor Udvalget maa komme saa vidt, at det ærede Medlem, som fører Ordet for det konservative Parti, Hr. Harboe, vil være med sammen med de andre Partier til at indstille Lovforslaget uforandret til Vedtagelse. Da det jo skal være færdigt inden Slutningen af denne Maaned, og det andet Ting med nogen Ret, synes jeg, vilde føle sig brøstholdent, ifald det ikke fik Sagen oversendt i alt Fald en Uges Tid før den 30. Juni, vilde jeg mene, at den praktiske Maade at arbejde paa i det Udvalg, som vil blive foreslaaet nedsat,